

единъ турчинъ-земледѣлецъ, който забелязва четата, когато отива да търси изгубенитѣ си волове, навлѣзли да пасатъ въ корията. Оплашенъ, той хуква да бѣга, като оставя чалмата и абицката си по трънитѣ на една долчинка. Хаджи Димитъръ и щабътъ му сж въ безпокойствие. Наистина, следъ изчезването на турчина-воловаръ, въ далечината се зачуватъ нѣколко сигнални гърмежа. Трѣбва прочее

Битката въ Карапановата кория

(Картина на Пандурски)

да се взематъ всички мѣрки за отбрана. Юнацитѣ се разбудатъ, почистватъ пушкитѣ си и заематъ позиция задъ дърветата. Не следъ дълго време, поставенитѣ на стража четници донасятъ, че долината е пълна съ черкези и милиция. Шумътъ на врага се усилва и доближава все повече и повече. Хаджи Димитъръ и Стефанъ Караджа, съ извадени саби, обикалятъ позицията и окуражаватъ момчетата. Вече се е добре разсѣмнало, хоризонтътъ на изтокъ е въ пламъци, и показващото се слънце предвещава горещъ юлски день. Единъ